но по примѣратъ на-четвѣрто то склонѣнїе на-прилагателни те имена.

„Тука принадлежатъ и вопросителни те и отвѣщателни те, какобъ, каква, какво. Такобъ, такава, (или такава) такова (което е непракидно но употребително, и требуваше да се рече таково) множ. такви (или такива) общо и на три те родове. Онакобъ, онакава, онакобо. И сложенни те некакобъ, никакобъ, секакобъ, и колкабъ, колкава, колкабо, толкабъ, толкава, толкабо, и колкабечобъ, колкабечка, колкабечко, и проч. що, що е да е, що было, що было да было, нещо, нещоси, нищо. и проч.

Глава четвертая.

за Глаголатъ.

Глаголо е часть слова скланяема (или лучше рещи начертаваема) и изявлява дѣйствїе или страданїе, или средно нещо. Послѣдуютъ же глаголу, наклонѣнїе, залогъ, родъ, видъ, начертанїе, число, лице, время, и сопряженїе.

„Понеже существителныо глаголъ есмь, употребляваше се по большей части сосъ други те глаголи бъ прешедши те времена, и наричасе спомогателенъ, (каквото и глаголъ щемъ,)